

Nr 325.

Av herrar **Helén** och **Rimmerfors**, om *höjning av arvodena för övervakare inom den statliga ungdomsvårdsskoleverksamheten, m. m.*

Bristen på lämpliga övervakare är en av anledningarna till att återanpassningen av unga lagöverträdare erbjuder stora svårigheter. Efter initiativ från flera politiska ungdomsorganisationer avser socialstyrelsen att under våren 1953 upprätta ett samarbete som syftar till att ur organisationernas led framlocka och utbilda övervakare för såväl alkoholistvårdens klienter som ungdomsvårdsskolornas elever. Det är emellertid rimligt att de som frivilligt offrar sin fritid i detta samhällsnyttiga arbete ej behöver vidkännas alltför stora ekonomiska uppoffringar för sin insats. Det vore ingalunda oberättigat att låta det statliga resereglementet få viss tillämpning även på de frivilliga övervakarna. Med hänsyn till nödvändigheten av sparsamhet med statliga medel och i syfte att undvika ett invecklat redovisningsförfarande har socialstyrelsen i sina petita begärt höjning av månadsarvodena för övervakare inom ungdomsvården från nuvarande 2,4 och 6 kronor (allt efter svårighetsgrad) till 5, 10 och 15 kronor. Önskvärt vore att den friare prövning som gäller för fastställande av övervakningsarvoden inom alkoholistvården — där det statliga bidraget kan uppgå till 100 kronor om övervakningsuppdraget utsträcker sig utöver 1 år — även kunde vinna tillämpning inom ungdomsvårdsskoleverksamheten. Som ett första led torde dock den av socialstyrelsen föreslagna höjningen av månadsarvodena vara tillfyllest.

Det är alltså önskvärt att såväl genom en förändring av arvodesbestämmelserna som genom förbättrade utbildningsmöjligheter frivilliga krafters intresse för övervakningsuppdrag tillvaratas. Samtidigt torde det böra övervägas, om inte övervakarnas rättsliga ställning bör stärkas. Medan exempelvis i England övervakaren obligatoriskt kallas till rättegång med den av honom övervakade, torde praxis i Sverige vara att personlig inställelse vid rättegångstillfället förekommer ytterst sällan och endast vid vissa underätter. I själva verket måste det ligga i den öppna vårdens princip att den person som den övervakade betraktar som sin närmaste rådgivare och förespråkare beredes tillfälle att muntligen inför rätten anföra sina synpunkter, så snart hans klient genom nya lagöverträdelser råkat i konflikt med samhället. Det gäller i synnerhet övervakare för villkorligt dömda men kan även tillämpas på övriga övervakare. De situationer då en övervakad som är på väg att återanpassas till ett ordentligt levnadssätt råkar ut för ett återfall

blir ofta avgörande för hans fortsatta utveckling. Ett nära stöd från övervakarens sida måste då vara av största värde.

Undertecknade motionärer får därför föreslå,

att arvodena för övervakare inom den statliga ungdomsvårdsskoleverksamheten höjes till 5, 10 resp. 15 kronor allt efter svårighetsgrad,

att medel härför anvisas under femte huvudtiteln samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till 1954 års riksdag med sikte på en lagfästning av övervakarens rätt till muntligt hörande vid rättegång med övervakad.

Stockholm den 23 januari 1953.

Gunnar Helén.

Einar Rimmerfors.